

[Hans Jørgen Jensen]

Jeg har bemærket her til sidst, da jeg så på lovforslaget, at man også ophæver § 102 i loven om, at hvis arbejdsgiveren ikke melder tilbage, når han har haft samtaler om ansættelse, så skal det slettes, og jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, hvad egentlig baggrunden er for det.

Pia Christmas-Møller (KF):

Lad mig med det samme sige, at der også her er tale om et godt afbureaukratiseringsforslag fra arbejdsministeren. Vi er i den konservative gruppe meget tilfredse med, at alle restriktioner for privat formidlingsvirksomhed ophæves fuldstændig.

Bruddet på AF's hidtidige monopollignende stilling og gennemførelse af den frie næring på formidlingsområdet betyder jo, at det bliver arbejdsmarkedets behov, der afgør, på hvilke områder private formidlingsaktiviteter er relevante. Vikarbureauerne får mulighed for at udvide aktiviteterne til andre brancher end det traditionelle handels- og kontorområde. Det er en god udvikling, hvorved privat og offentlig formidling kan supplere hinanden og dermed øge og effektivisere den samlede indsats. Det er ikke kynisme, tværtimod er det konstruktivt for de ledige.

Ophævelse af godkendelsesproceduren for a-kassernes parallelanvisning er en god form for afbureaukratisering. A-kassernes adgang til at drive parallelanvisning knæsesattes herved som en automatisk ret. Det er vi godt tilfredse med, og det er et godt signal til a-kasserne.

I forbindelse med forslaget om at give arbejdsformidlingen adgang til at opkræve betaling for visse særlige ydelser er det vigtigt at hæfte sig ved, at der ikke er tale om at indføre generel brugerbetaling. Der er derimod tale om, at arbejdsformidlingen nu får hjemmel til at opkræve betaling hos arbejdsgivere, bl.a. når det drejer sig om særlige formidlingsaktiviteter, f.eks. når AF bruger mange kræfter på at levere en intensiv bistand til virksomhedernes uddannelses- og personaleplanlægning, og når AF bruges som vikarstab. Ideen er, at der i forbindelse med løsning af disse specielle opgaver gennemføres en slags ligestilling med private konsulentbureauer. Det synes vi er godt og rigtigt.

I forbindelse med forslagets elementer om nedlæggelse af Kursusnævnet og ophævelse af en fuldstændig overflødig lov, som har sit ud-

spring i nogle behov, der stammer fra 1868, mener vi også, at der er tale om god og ægte afbureaukratisering og regelsanering.

Vi støtter varmt forslaget og anbefaler en konstruktiv udvalgsbehandling.

Aage Frandsen (SF):

Da mit partis ordfører på dette område, fru Lilli Gyldenkilde, deltager i Nordisk Råds møde, skal jeg på SF's vegne fremføre partiets synspunkter i dette spørgsmål.

Man argumenterer jo for dette forslag ud fra, at det er afbureaukratisering; der er snart ikke den ting, som regeringen kommer med, som ikke går under overskriften afbureaukratisering. Man kan jo selvfølgelig godt påstå, at det er afbureaukratisering, men det, det primært drejer sig om her, er privatisering. Selvfølgelig kan det så være, at regeringen vil sige, at privatisering er det samme som afbureaukratisering.

Når det drejer sig om hovedpunktet i forslaget, at liberalisere arbejdsformidlingen, er SF 100 pct. imod forslaget. Det er ikke, fordi vi synes, at den offentlige arbejdsformidling foregår 100 pct. rigtigt, den kunne godt foregå bedre. Da man indførte den offentlige arbejdsformidling, som vi kender i dag, i slutningen af 1960'erne med ikrafttræden i 1970, var vi ikke med, fordi vi mente, at det var bedre, som det foregik tidligere, formidlet i fagbevægelsens regi. Men sådan som det ligger i øjeblikket, er det helt klart, at hvis man ændrer, som der lægges op til her, vil det være en klar forringelse af den offentlige arbejdsformidling og af arbejdsformidlingen i det hele taget.

Hvis man vil tale om ændringer – det kan man godt gøre – så er det jo for det første et spørgsmål, hvilke midler man har til rådighed. For det andet er det et spørgsmål om at inddrage fagbevægelsen i højere grad, og derfor synes vi, at den del, som ligger i det her, som vi kender i øjeblikket med parallelanvisning, er en god ting. Det er også vigtigt i denne forbindelse at se på, hvordan kommunerne i højere grad kan inddrages, for mange af de problemer, vi kender på arbejdsmarkedsområdet i dag, ligger jo hos kommunerne.

Derfor må vi sige, at i det omfang der er brug for ændringer omkring den offentlige arbejdsformidling, er det ikke det, som forslaget her lægger op til, og derfor må vi klart afvise forslaget.